

Hallituksen esitys laeiksi biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain, biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain sekä Energiavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annettua lakia ja biopolttoaineista ja bionesteistä annettua lakia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin muutosten täytäntöön panemiseksi.

Biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa säädettäisiin biopolttoaineiden energiasisällön kahdenkertaisesta laskennasta nykyistä tarkemmin ja jakeluvelvoitetta koskevaa sääntelyä täydennettäisiin. Energiaviraston tehtäväksi säädettäisiin näihin liittyvät ennakkotietoa koskevat päätökset. Lisäksi tiukennettaisiin jakeluvelvoitteen ylittämistä koskevaa sääntelyä.

Biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain mukaista kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaa vaatimusta tiukennettaisiin hieman.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan Energiavirastosta annetun lain muuttamista siten, että siinä viitattaisiin biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annettuun lakiin.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2017.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA	3
1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö.....	3
Laki biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä.....	3
Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta.....	3
Laki biopolttoaineista ja bionesteistä.....	4
1.2 EU:n lainsäädäntö ja kehitys muissa maissa.....	5
EU:n lainsäädäntö	5
Kehitys muissa maissa	6
1.3 Nykytilan arviointi.....	7
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	7
2.1 Tavoitteet	7
2.2 Keskeiset ehdotukset.....	8
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	8
3.1 Ympäristövaikutukset	8
3.2 Taloudelliset vaikutukset	9
3.3 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	9
4 ASIAN VALMISTELU.....	9
4.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto.....	9
4.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen.....	10
5 RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ	10
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	11
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	11
1.1 Laki biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä.....	11
1.2 Laki biopolttoaineista ja bionesteistä.....	16
1.3 Laki Energiavirastosta.....	17
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET	17
3 VOIMAANTULO.....	17
4 SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS.....	18
LAKIEHDOTUKSET	20
biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta	20
LIITE	24
biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain muuttamisesta.....	25
Energiavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	27
LIITTEET	28
RINNAKKAISTEKSTIT	28
biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta	28
biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain muuttamisesta.....	34
Energiavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	37

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Laki biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä

Biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007; jäljempänä *jakeluvelvoitelaki*) tarkoituksena on edistää biopolttoaineiden käyttöä moottoribensiinin ja dieselöljyn korvaamiseksi liikenteessä.

Jakeluvelvoitelain 2 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan jakelijalla tarkoitetaan liikennepolttoaineen jakelijaa, joka on valmisteverotuslain (182/2010) 12 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdan mukaisesti verovelvollinen.

Jakeluvelvoitelain 5 §:n 1 momentin nojalla biopolttoaineiden energiasisällön osuus jakelijan kulutukseen toimittamien moottoribensiinin, dieselöljyn ja biopolttoaineiden energiasisällön kokonaismäärästä (jäljempänä *jakeluvelvoite*) tuli olla vähintään 6,0 prosenttia vuosina 2011—2014. Vuodesta 2015 alkaen jakeluvelvoite nousee tasaisesti ja on 20 prosenttia vuonna 2020. Käytännössä kulutukseen toimitettujen biopolttoaineiden osuus on ollut suurempi kuin laissa edellytetty tavoitetaso. Vuonna 2015 biopolttoaineiden osuus oli keskimäärin 24,45 prosenttia kaikkien liikennepolttoaineiden energiasisällöstä. Jakeluvelvoite ei koske bionesteitä.

Jakeluvelvoitelain 5 §:n 2 momentin mukaan biopolttoaineen energiasisällön lasketaan täyttävän jakeluvelvoitetta kaksinkertaisena (jäljempänä *tuplalaskenta*), jos biopolttoaine on tuotettu jätteistä tai tähteistä taikka syötäväksi kelpaamattomasta selluloosasta tai lignoselluloosasta. Lain 5 §:n 3 momentin mukaan jakeluvelvoitteeseen hyväksytään vain sellaisista raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet, joiden osalta kestävyyskriteerien täytyminen on osoitettu.

Jakeluvelvoitelain 5 b §:n nojalla jakelija saa ottaa ylimenevän osuuden huomioon seuraavan kalenterivuoden jakeluvelvoitetta laskettaessa, jos jakelija on kalenterivuonna toimittanut kulutukseen enemmän biopolttoainetta kuin kyseisen vuoden jakeluvelvoite. Jakelijan on myös mahdollista lain 6 §:n mukaan sopia velvoitteensa siirtämisestä osittain tai kokonaan toiselle jakelijalle jakeluvelvoitteensa täyttämiseksi. Jos jakelija ei ole jakeluvelvoitteensa mukaisesti toimittanut kulutukseen biopolttoaineita, määrää Verohallinto jakelijalle lain 11 §:n mukaan seuraamusmaksun. Seuraamusmaksua määrätään siltä osin kuin jakelija ei ole täyttänyt jakeluvelvoitettaan, ja sen suuruus on 0,04 euroa megajoulelta.

Jakeluvelvoitelain 3 §:n 2 momentin mukaan jakeluvelvoite ei koske jakelijaa, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittama moottoribensiinin, dieselöljyn ja biopolttoaineiden määrä on enintään miljoona litraa. Vuonna 2015 jakeluvelvoitetta sovellettiin neljään liikennepolttoaineen jakelijaan: Neste Oyj, North European Oil Trade Oy, Oy Teboil Ab ja Suomalainen Energiaosuuskunta (SEO).

Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta

Liikennepolttoaineiden verotuksesta säädetään nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994; jäljempänä *polttoaineverolaki*). Valmistevero perustuu polttoaineen energiasisältöön eli lämpöarvoon (energiasisältövero) sekä polttoaineen poltosta synty-

vään hiilidioksidin ominaispäästöön ja polttoaineella sen elinkaaren aikana saavutettavaan hiilidioksidipäästövähennykseen (hiilidioksidivero). Polttoaineverolaissa säädetään kestävyyskriteereistä ja niiden noudattamisesta polttoaineiden hiilidioksidiverotuksessa vastaavalla tavalla kuin jakeluvetoisissa. Polttoaineverolaissa lyhenteellä R tarkoitetaan tuotetta, jonka kestävyyskriteerien mukaisuus on osoitettu, ja lyhenteellä T tuotetta, jonka kestävyyskriteerien mukaisuus on osoitettu ja joka on tuotettu jätteistä tai tähteistä taikka syötäväksi kelpaamattomasta selluloosasta tai lignoselluloosasta. Polttoaineverolakia sovelletaan sekä biopolttoaineisiin että bionesteisiin.

Laki biopolttoaineista ja bionesteistä

Biopolttoaineista ja bionesteistä annetussa laissa (393/2013; jäljempänä *kestävyyslaki*) säädetään biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyskriteereistä ja niiden täyttymisen osoittamisesta. Sääntely perustuu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/28/EY (jäljempänä *RES-direktiivi*).

Kestävyyslain 2 luvussa säädetään kestävyyskriteereistä. Kestävyyskriteerit koskevat biopolttoaineen ja bionesteen elinkaaren aikaista kasviuonekaasupäästöjen vähennystä verrattuna korvattavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöihin sekä biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineiden alkuperää. Biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineiden alkuperää arvioitaessa tarkastellaan biologista monimuotoisuutta, maankäytön muutosta sekä turve- maiden kuivattamisen kriteeriä. Raaka-aineen korjuualan maankäytöllistä tilannetta keruu- tai korjuuhetkellä verrataan vuoden 2008 tammikuussa vallinneeseen tilanteeseen. Mainitut kestävyyskriteerit koskevat kaikkia biopolttoaineita ja bionesteitä sekä niiden raaka-aineita alkuperästä riippumatta. Lisäksi EU:n alueella viljeltyjen maatalouden raaka-aineiden tuotannossa tulee noudattaa eräitä ympäristöä ja kasvinsuojelua koskevia hoitovaatimuksia sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksia.

Kestävyyslain 2 §:n mukaisesti velvollisuus noudattaa kestävyyslaissa säädettyjä kestävyyskriteerejä ja osoittaa niiden täyttyminen perustuu muuhun lainsäädäntöön (esimerkiksi jakeluvetoisain 5 §:n 3 momenttiin) tai investointia varten myönnettyyn valtionavustuspäätökseen.

Kestävyyslain 3 luvussa säädetään kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamisesta. Energiaviraston hyväksymä toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmä on keskeinen osoitettaessa biopolttoaineen, bionesteen tai raaka-aineen kestävyyskriteerien täyttymistä. Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän tulee sisältää menettelyt biopolttoaine- tai bioneste-erien elinkaaren aikaisen kasviuonekaasupäästövähennyksen laskemiseksi sekä alkuperää koskevien kestävyyskriteerien täyttymisen selvittämiseksi. Kestävyysjärjestelmän tulee myös sisältää ainetase, joka mahdollistaa kestävyyskriteerien soveltamiseen vaikuttavilta ominaisuuksiltaan toisistaan poikkeavien biopolttoaine- tai bioneste-erien sekoittamisen. Ainetaseessa seoksesta poistettujen ja siihen lisättyjen erien kestävyysominaisuuksien ja määrien on vastattava toisiinsa. Vastaavat menettelyt ja vaatimukset koskevat toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän kattamia biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineita. Lisäksi kestävyysjärjestelmän tulee olla tarkka, luotettava ja väärinkäytöksiltä suojattu.

Joulukuussa 2016 Energiaviraston hyväksymiä toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmiä oli yhteensä 19. Seuraavilla toiminnanharjoittajilla oli yksi tai useampi hyväksytty kestävyysjärjestelmä: Fortum Power and Heat Oy, Gasum Oy, Neste Oyj, North European Oil Trade Oy, Oy Teboil Ab, St1 Biofuels Oy, UPM-Kymmene Oyj, VG-Shipping Oy, Enocell Oy, Metsä Fibre Oy, Stora Enso Oyj. Toiminnanharjoittaja, jolla on hyväksytty kestävyysjärjestelmä,

voi antaa biopolttoaine-, bioneste- tai raaka-aine-erästä kestävyystodistuksen osoituksena kestävyyskriteerien täyttymisestä.

Kestävyyslain 24 §:n mukaan biopolttoaine-, bioneste- tai raaka-aine-erän kestävyys voidaan osoittaa myös Euroopan komission hyväksymällä vapaaehtoisella järjestelmällä siltä osin kuin komissio on RES-direktiivin nojalla katsonut kyseisen järjestelmän sisältävän kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevan kestävyyskriteerin soveltamisen kannalta tarvittavat tiedot tai osoittavan biopolttoaine- tai raaka-aine-erän täyttävän raaka-aineiden alkuperää koskevat kestävyyskriteerit.

Kestävyyslain 31 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on vuosittain laadittava kulutukseen luovutetuista biopolttoaine- ja bioneste-eristä selvitys kestävyyskriteerien noudattamiseen liittyvistä seikoista.

Kestävyyslain 38 §:n mukaan toiminnanharjoittaja voi hakea Energiavirastolta ennakkotietoa siitä, katsotaanko biopolttoaineen tai bionesteen raaka-aine jätteeksi, tähteeksi, syötäväksi kelpaamattomaksi selluloosaksi tai lignoselluloosaksi. Näistä raaka-aineista valmistettuihin biopolttoaineisiin sovelletaan jakeluvetoilain nojalla tuplalaskentaa ja polttoaineverolain nojalla T-taulukkoa. Ennakkotietopäätös on voimassa toistaiseksi. Asia voidaan ratkaista Energiavirastossa myös toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän hyväksymistä koskevan päätöksen osana. Energiavirasto voi peruuttaa antamansa ennakkotiedon lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä.

1.2 EU:n lainsäädäntö ja kehitys muissa maissa

EU:n lainsäädäntö

RES-direktiivi sisältää keskeiset säännökset biopolttoaineista ja bionesteistä sekä niihin sovellettavista kestävyyskriteereistä. Benssiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1513 (jäljempänä *ILUC-direktiivi*) julkaistiin 15 päivänä syyskuuta 2015. Keskeisenä tavoitteena on biopolttoaineiden käytöstä aiheutuvien epäsuorien maankäytön muutosten (indirect land use change, ILUC) rajoittaminen. ILUC-direktiivistä johtuvat muutokset on pantava kansallisesti täytäntöön viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2017.

Epäsuorien maankäytön muutoksien ja niistä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi saa tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden osuus ILUC-direktiivin mukaan olla enintään 7 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta. ILUC-direktiivillä RES-direktiiviin lisätyn liitteen IX A osassa luetelluista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden käytön edistämiseksi niille on asetettu erillinen ohjeellinen alaraja, jonka suuruus on 0,5 prosenttiyksikköä liikenteen uusiutuvan energian 10 prosentin kokonaisvelvoitteesta. Jäsenvaltiot voivat perustelluista syistä poiketa tästä alarajoitteesta. Jäsenvaltioiden tulee asettaa tämä alaraja viimeistään 6 päivänä huhtikuuta 2017.

ILUC-direktiivillä tarkennettiin biopolttoaineiden tuplalaskentaa koskevaa sääntelyä. ILUC-direktiivillä RES-direktiiviin lisätyssä liitteessä IX luetelluista raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet otetaan huomioon kaksinkertaisina energiasisältönsä verrattuna laskettaessa jäsenvaltioille RES-direktiivissä asetettua velvoitetta lisätä uusiutuvan energian osuutta vuoteen 2020 mennessä vähintään 10 prosenttiin liikenteen energian loppukulutuksesta.

ILUC-direktiivillä muutettiin myös kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaa kestävyyskriteeriä. Kasvihuonekaasupäästövähennys nousee 60 prosenttiin, jos biopolttoaineen tuotanto tai valmistus tapahtuu uudessa laitoksessa, joka on otettu käyttöön 5 päivä lokakuuta 2015 jälkeen. Vanhemmissa laitoksissa vaatimus nousee 35 prosentista 50 prosenttiin vuoden 2018 alussa.

Lisäksi ILUC-direktiivillä lisätään RES-direktiiviin uusia määritelmiä ja jonkin verran jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksia.

ILUC-direktiivillä muutettiin myös bensiinin ja dieselöljyn laadusta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/70/EY (jäljempänä *polttoaineiden laatudirektiivi*) yhdenmukaisesti RES-direktiiviin tehtyjen muutosten kanssa.

RES-direktiivin kokonaisuudistus on vireillä. Tavoitteena on luoda kehikko uusiutuvan energian edistämiseksi vuoteen 2030. Uusiutuvia energialähteitä koskevan sääntelyn osalta uudistusta on käsitelty tarkemmin valtioneuvoston kirjelmässä Euroopan komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (U 5/2017 vp).

Kehitys muissa maissa

ILUC-direktiivin täytäntöönpano on tällä hetkellä pääsääntöisesti kesken eri jäsenvaltioissa, eikä sitä ole tämän hetken tiedon mukaan saatettu kansalliseen lainsäädäntöön vielä yhdessäkään maassa. Täytäntöönpano näyttää tapahtuvan useimmissa jäsenvaltioissa syksyllä 2017. Käytössä on vasta alustavia tietoja muissa EU-jäsenvaltioissa ja Euroopan talousalueeseen kuuluvissa maissa toteutettavista muutoksista. Erityisesti ILUC-direktiivin mukaisesti RES-direktiivin sisällytettävyn uuteen liitteeseen IX liittyvät tulkinnat ja menettelyt ovat monessa maassa vielä täysin auki. Tilannekuvaus perustuu alustaviin tietoihin, ja tilanne saattaa vielä muuttua alla kuvatusta.

Alankomaissa kansallinen täytäntöönpano olisi tarkoitus toteuttaa viimeistään syyskuussa 2017. Jätteiden ja tähteiden tuplalaskenta olisi poistumassa vuonna 2018. Tämän seurauksena biopolttoaineiden velvoite olisi alenemassa vuoden 2020 osalta. Kehittyneille biopolttoaineille on tarkoitus asettaa alatavoite, joka nousee 0,2 prosentista (vuonna 2018) 0,4 prosenttiin (vuonna 2020). Tietystä peltobiomassasta valmistetuille biopolttoaineille suunnitellaan 5,0 prosentin kattoa.

Norjassa tarkoituksena on panna ILUC-direktiivi täytäntöön kahdessa osassa. RES-direktiiviä koskevat muutokset saatettaisiin voimaan syksyllä 2017. Tietystä peltobiomassasta valmistetuille biopolttoaineille olisi tarkoitus asettaa 5,5 prosentin katto. Se on myös tämän hetken jakeluvelvoitteen taso tieliikenteessä käytettäville biopolttoaineille. Lisäksi liitteen IX A osan raaka-aineista tuotetuille tai valmistetuille biopolttoaineille asetettaisiin 1,5 prosentin tavoite vuodelle 2020.

Ruotsissa ILUC-direktiivin kansallinen täytäntöönpano on tarkoitus tehdä määräaikaan mennessä. Tämän hetken tiedon mukaan ei olisi tarkoitus asettaa matalampaa kattoa tietystä peltobiomassasta valmistetuille biopolttoaineille, sen sijaan liitteen IX A osan raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden alatavoitteen suuruutta ei ole vielä päätetty.

Ranska on vasta aloittamassa ILUC-direktiivin täytäntöönpanon valmistelua. Tavoitteena on täytäntöönpano syyskuussa 2017.

Saksassa ILUC-direktiivi olisi tarkoitus panna kansallisesti täytäntöön huhtikuussa 2017. Suunnitelmissa on asettaa 5,0 prosentin yläraja tietystä peltobiomassasta valmistetuille biopolttoaineille. Liitteen IX A osan raaka-aineista tuotetuille tai valmistetuille biopolttoaineille suunnitellaan 0,05 prosentin alataavoitetta, jonka olisi tarkoitus nousta 0,5 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä.

Tanskassa ILUC-direktiivi olisi tarkoitus panna kansallisesti täytäntöön heinäkuun alussa 2017. Liitteen IX A osan raaka-aineista tuotetuille tai valmistetuille biopolttoaineille suunnitellaan 0,9 prosentin tavoitetta. Todennäköisesti tietystä peltobiomassasta valmistetuille biopolttoaineille ei aseteta alemmaa kattoa kuin ILUC-direktiivin mukainen enimmäisosuus 7,0 prosenttia.

Virossa RES-direktiiviä ei ole vielä saatettu kansalliseen lainsäädäntöön biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyskriteereiden osalta. Tämä on tarkoitus tehdä keväällä 2017. ILUC-direktiivin täytäntöönpano toteutettaisiin tämän jälkeen tai mahdollisesti osin jo samanaikaisesti kuin RES-direktiiviä pannaan kansallisesti täytäntöön.

1.3 Nykytilan arviointi

Biopolttoaineita ja bionesteitä koskeva kansallinen sääntely on RES-direktiivin mukainen. Epäsuorien maankäytön muutoksien ja siitä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi ILUC-direktiivillä RES-direktiiviin tehty muutokset on tarpeen panna kansallisesti täytäntöön. Keskeiset muutostarpeet kohdistuvat jakeluvelvoitelain biopolttoaineiden kulutukseen toimittamista koskevaan sääntelyyn ja kestävyyslain kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaan sääntelyyn. Näihin muutoksiin liittyen on tarpeen arvioida ennakkotietoa koskevan sääntelyn kehittämistä. Ennakkotietoa on kuitenkin edelleen pidettävä tarpeellisenä sekä jakeluvelvoitteen että polttoaineverotuksen kannalta.

Jakeluvelvoitelain jakeluvelvoitteen ylittämistä koskeva sääntely edellyttäisi tiukentamista vuodesta 2019 alkaen, jotta voidaan varmistaa Suomelle RES-direktiivissä asetetun liikenteen energian loppukulutusta koskevan 10 prosentin velvoitteen toteutuminen vuonna 2020. Kestävyyslain mukaista kestävyyskriteeriselvitystä koskevaa sääntelyä olisi myös tarpeen täsmentää. Lisäksi jakeluvelvoitelain ja kestävyyslain nojalla salassa pidettävien tietojen luovuttamista toiselle viranomaiselle koskevaa sääntelyä olisi tarpeen tarkistaa.

Polttoaineverolakiin ei arvioida olevan tarpeen tehdä muutoksia ILUC-direktiivin johdosta. Tuotteiden R ja T tulee edelleen täyttää kestävyyslaissa säädetyt kestävyyskriteerit, ja kestävyyskriteerien mukaisuus tulee olla osoitettu mainitun lain mukaisesti. Tuote T:n raaka-aineen tulee edelleen olla jätettä tai tähdettä taikka syötäväksi kelpaamatonta selluloosaa tai lignoselluloosaa.

Verohallinnon kantamia veroja koskevien verotus- ja veronkantomenettelysäännösten yhtenäistäminen on vireillä. Tässä yhteydessä on myös tarkoituksenmukaista arvioida jakeluvelvoitelaisissa säädettyjä sanktioita sekä niihin liittyviä menettelyitä ja korkosäännöksiä.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1 Tavoitteet

Esityksen pääasiallinen tavoite on ILUC-direktiivin kansallisen täytäntöönpanon edellyttämien säännösmuutosten toteuttaminen jakeluvelvoitelaisissa ja kestävyyslaissa.

2.2 Keskeiset ehdotukset

Jakeluvelvoitelaisissa säädettäisiin biopolttoaineita koskevasta jakeluvelvoitteesta nykyistä tarkemmin. Biopolttoaineiden energiasisällön tuplalaskenta jakeluvelvoitteen täyttämiseksi edellyttäisi, että käytetty raaka-aine on mainittu lain liitteessä. Jakeluvelvoitetta täydennettäisiin alatavoitteella ja rajoittamalla tietyistä peltoviljellyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden osuutta. Energiaviraston tehtäväksi säädettäisiin näihin liittyvät ennakkotietoa koskevat päätökset. Ennakkotietoa koskevaa päätöstä olisi noudatettava jakeluvelvoitelakia sovellettaessa. Jakeluvelvoitteen ylittämistä koskevaa sääntelyä tiukennettaisiin vuodesta 2019 alkaen. Seuraavan vuoden jakeluvelvoitteessa huomioon otettava määrä voisi olla enintään puolet sen kalenterivuoden jakeluvelvoitetta vastaavasta energiamäärästä, jolloin ylitys tapahtui. Jakeluvelvoitelain tiedottamista myyntipisteissä koskeva säännös kumottaisiin.

Kestävyysslain mukaista kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaa vaatimusta tiukennettaisiin. Kasvihuonekaasupäästövähennyksen tulisi jatkossa olla vähintään 60 prosenttia ja vanhoissa laitoksissa, jotka ovat aloittaneet toimintansa viimeistään 5 päivänä lokakuuta 2015, vähintään 50 prosenttia. Kestävyysslaissa säädettäisiin edelleen ennakkotiedosta, jota koskevaa päätöstä olisi noudatettava polttoaineverolakia sovellettaessa.

Energiavirastosta annetun lain 1 §:ää muutettaisiin siten, että pykälässä viitattaisiin jakeluvelvoitelakiin. Energiaviraston tehtävät jakeluvelvoitelaisissa liittyvät ennakkotietoa koskevaan päätökseen.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Ympäristövaikutukset

ILUC-direktiivin tavoitteena on rajoittaa tietyistä peltoviljellyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden käyttöä ja siten ehkäistä epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia kasvihuonepäästöjä. Suomessa tällaisiin raaka-aineisiin perustuvien biopolttoaineiden käyttö on ollut suhteellisen vähäistä, viime aikoina alle 2 prosenttia tieliikenteen energiankäytöstä. Tämän vuoksi tällaisille biopolttoaineille asetettavalla 7 prosenttiyksikön enimmäisosuudella ei voi katsoa olevan suoria vaikutuksia Suomen biopolttoaineiden käytöstä aiheutuviin suoriin tai epäsuoriin kasvihuonekaasupäästöihin.

ILUC-direktiivillä pyritään myös edistämään erillisen 0,5 prosenttiyksikön alatavoitteen avulla sellaisten biopolttoaineiden käyttöä, joilla katsotaan olevan vähäinen vaikutus epäsuoriin maankäytön muutoksiin. Suomessa tällä alatavoitteella ei käytännössä ole merkitystä, koska alatavoitteeseen luettavien biopolttoaineiden osuus on merkittävästi suurempi.

ILUC-direktiivin suurin merkitys ympäristövaikutusten kannalta on arvion mukaan se, että ILUC-direktiivillä RES-direktiiviin lisätyllä liitteellä IX rajoitetaan tuplalaskentaan oikeutettujen biopolttoaineiden määrää markkinoilla, erityisesti kun käytetään tiettyjä jäte- ja tahde-raaka-aineita. Nämä rajoitukset koskevat merkittävää osaa Suomessa tällä hetkellä käytettävästä tuplalaskettavasta biopolttoaineesta. Periaatteessa on mahdollista, että Suomessa tuplalaskentaan oikeutettujen raaka-aineiden väheneminen johtaa ainakin lyhyellä aikavälillä biopolttoaineiden fyysisen osuuden kasvuun, jotta velvoite saadaan täytettyä. Kokonaisuutena on kuitenkin hyvin vaikea arvioida tuplalaskentaan liittyvistä rajoituksista aiheutuvia ympäristövaikutuksia.

Kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevat vaatimukset tiukentuvat jonkin verran ILUC-direktiivin seurauksena, mutta näillä muutoksilla ei arvioida olevan merkittäviä päästövaikutuksia.

3.2 Taloudelliset vaikutukset

ILUC-direktiivin mukaisen uuden alatavoitteen käyttöönotolla ja tietyistä peltoviljellyistä raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden enimmäisosuuden rajoittamisella ei arvioida olevan juurikaan vaikutuksia Suomessa. Vastaavasti merkittäviä taloudellisia vaikutuksia ei myöskään arvioida olevan.

Myös taloudellisten vaikutusten kannalta merkittävin tekijä on ILUC-direktiivin nojalla tietyiltä jäte- ja tähderaaka-aineilta poistuva tuplalaskettavuus. Tämä vähentää kyseisistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden arvoa markkinoilla. Mitään kvantitatiivisia arvioita taloudellisista vaikutuksista ei kuitenkaan ole esitettävissä.

3.3 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Energiavirasto vastaa kestävyyslain mukaisista viranomaistehtävistä. ILUC-direktiivin kansallisesta täytäntöönpanosta seuraavat muutokset aiheuttavat jonkin verran lisätyötä Energiavirastolle. Todennäköistä on, että toiminnanharjoittajat päivittävät kestävyysjärjestelmiään uusin vaatimusten mukaisiksi. Tosin välittömästi ILUC-direktiivistä johtuvat muutostarpeet toiminnanharjoittajien kestävyysjärjestelmiin arvioidaan vähäisiksi. Kestävyysjärjestelmien muutoshakemukset ja raaka-aineiden luokitteluun liittyvät hakemukset aiheuttavat Energiavirastossa todennäköisesti hakemuskäsittelyn ruuhkautumista. Raaka-aineiden luokitteluun liittyvissä hakemuksissa voi lisäksi olla paljon tulkinnanvaraa sekä täysin uudenlaisen arvioinnin tekemistä. Tämä saattaa osaltaan pitkittää hakemusten käsittelyä.

Energiavirastoa työllistää hakemuskäsittelyn lisäksi ILUC-direktiivin kansallisesta täytäntöönpanosta seuraava tarve päivittää ohjeistus ja lomakkeet. Tämä koskee ainakin toiminnanharjoittajan kestävyyskriteeriohjeistusta, todentajan ohjeistusta kestävyysjärjestelmän noudattamisen tarkastamisesta ja prosessiohjeistusta eri hakumenettelyihin liittyen. Energiaviraston ennakkotietoon liittyvän resurssitarpeen arvioidaan pysyvän nykyisenä.

Verohallinnolle aiheutuu lisätyötä jakeluvelvoitelain muutosten edellyttämän ohjeistuksen ja ilmoituslomakkeiden uusimisesta. Jonkin verran lisätyötä arvioidaan aiheutuvan myös siitä, että jakeluvelvoitteen täyttäminen monimutkaistuu.

Ehdotettujen muutosten voimaantulo jo ennen 10 päivä syyskuuta 2017 voi vähentää hakemuskäsittelyn ruuhkautumista sekä jättäisi enemmän aikaa muutosten valmisteluun ja ohjeistukseen.

4 Asian valmistelu

4.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Työ- ja elinkeinoministeriö asetti joulukuussa 2015 työryhmän selvittämään ILUC-direktiivin edellyttämiä muutoksia kansalliseen lainsäädäntöön sekä arvioimaan biopolttoaineiden edistämiseksi tarvittavia toimia vuoden 2020 jälkeen. Työryhmässä olivat edustettuina laajasti eri sidosryhmät ja keskeiset yritykset. Työryhmä luovutti 2 päivänä joulukuuta 2016 väliraportin epäsuoria maankäytön muutoksia koskevan ILUC-direktiivin kansallisesta täytäntöönpanosta. Esitys on valmisteltu ottaen huomioon työryhmän ehdotukset.

4.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

Esitysluonnoksesta pyydettiin lausunnot liikenne- ja viestintäministeriöltä, maa- ja metsätalousministeriöltä, oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Energiavirastolta, Verohallinnolta, Bioenergia ry:ltä, Elinkeinoelämän Keskusliitto EK ry:ltä, Energiateollisuus ry:ltä, Metsäteollisuus ry:ltä, Suomen Kaasuyhdistykseltä ja Öljy- ja biopolttoaineala ry:ltä. Lausuntopyyntö lähetettiin 20 päivänä joulukuuta 2016, ja lausuntoaika päättyi 31 päivänä tammikuuta 2017. Työ- ja elinkeinoministeriö tiedotti lisäksi lausuntopyynnöstä.

Lausuntoja annettiin yhteensä 13. Lausunnonantajat olivat pääosin tyytyväisiä esitysluonnokseen. Ennakkotietoa koskeviin säännösluonnoksiin ehdotettiin muutoksia, joista keskeisin oli ennakkotietoa koskevan sääntelyn säilyttäminen edelleen kestävyyslaissa polttoaineverotuksen osalta. Lakien voimaantuloa jo ennen viimeistä määräpäivää 10 syyskuuta 2017 kannatettiin. Lisäksi ehdotettiin joitakin tarkennuksia perusteluihin ja säännösehdoituksiin.

Lakiehdotuksia muokattiin siten, että kestävyyslaissa säädettäisiin edelleen polttoaineverotusta koskevasta ennakkotiedosta eikä jakeluvelvoitelain mukainen ennakkotieto koskisi polttoaineverotusta. Lait ehdotettaisiin tulemaan voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2017. Lisäksi perusteluihin ja säännösehdoituksiin on tehty joitakin selventäviä tarkennuksia, ei kuitenkaan sellaisia, jotka olisivat ristiriidassa RES-direktiivin tai siihen ILUC-direktiivillä tehtyjen muutosten kanssa.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Polttoaineiden laatudirektiivin ja siihen ILUC-direktiivillä tehtyjen muutosten kansallista täytäntöönpanoa valmistellaan. Valmistettava lakiehdotus sisältäisi viittauksen kestävyyslakiin. Hallituksen esitys laiksi eräiden polttoaineiden elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä on tarkoitus antaa eduskunnalle kevätistuntokaudella 2017.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä

2 §. Määritelmät. RES-direktiivin liitteessä III säädetään liikennepolttoaineiden energiasisällöstä. Pykälän 1 momentin 6 kohdan k alakohdassa biometanolin lämpöarvo korjattaisiin RES-direktiivin liitteen III mukaiseksi ja se olisi 16 megajoulea litralta. Lisäksi 6 kohtaan lisättäisiin uusi m alakohta, jonka mukaan bionestekaasun lämpöarvo olisi 46 megajoulea kilogrammalta. Tämä lämpöarvo vastaisi Tilastokeskuksen ylläpitämän polttoaineluokituksen mukaista nestekaasun lämpöarvoa. Bionestekaasu on biopolttoaine kestävyyslain 4 §:n 5 kohdan mukaisesti. Muutoin alakohtiin ei tehtäisi muutoksia.

4 §. Toimivaltaiset viranomaiset ja tietojen salassapito. Pykälän 1 momentti olisi vastaava kuin laissa 1188/2016.

Pykälän 2 momenttia täydennettäisiin siten, että Verohallinto voisi salassapitosäännösten estämättä luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatuja tietoja työ- ja elinkeinoministeriölle myös energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden valmistelua ja toimeenpanoa varten. Asetettaessa biopolttoaineita koskevia tavoitteita ja kannustimia sekä arvioitaessa niiden vaikutuksia tarvitaan yksityiskohtaista tietoa käytetyistä biopolttoaineiden raaka-aineista sekä niiden osuuksista ja alkuperästä.

Pykälään lisättäisiin Energiavirastoa koskeva uusi 3 momentti. Energiaviraston tehtäväksi ehdotetaan ennakkotietoon liittyvät tehtävät, joista säädetäisiin 5 a §:ssä. Energiavirastoon sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Energiavirasto voisi kuitenkin salassapitosäännösten estämättä luovuttaa tehtävää hoidettaessa saatuja tietoja Verohallinnolle verotuksen toimittamista ja valvontaa ja tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten sekä työ- ja elinkeinoministeriölle 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten.

5 §. Biopolttoaineiden kulutukseen toimittaminen. Pykälän 2 momentti muutettaisiin ja pykälään lisättäisiin uusi 4 ja 5 momentti. Pykälän 2 momentin muutoksella pantaisiin täytäntöön RES-direktiivin 3 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan uusi f alakohta ja otetaan huomioon, että ILUC-direktiivillä on kumottu RES-direktiivin 21 artikla, jonka toiseen kappaleeseen sisältyi nykyistä 5 §:n 2 momenttia vastaava säännös. Pykälän 4 momentilla pantaisiin täytäntöön RES-direktiivin 3 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan uusi e alakohta ja 5 momentilla uusi d alakohta.

Pykälän 2 momentin nojalla biopolttoaineen energiasisällön laskettaisiin täyttävän 1 momentissa säädettyä jakeluvelvoitetta kaksinkertaisena, jos se on valmistettu liitteessä mainitusta raaka-aineesta. Muutoksen seurauksena tuplalaskentaan oikeuttavat raaka-aineet yksilöitäisiin tarkemmin. Nykyisin tuplalaskentaan oikeuttavista raaka-aineista eli jätteeksi, tähteeksi, syötäväksi kelpaamattomaksi selluloosaksi tai lignoselluloosaksi luokitelluista raaka-aineista suuri osa olisi myös jatkossa tuplalaskennan piirissä. Uuden liitteen A osan b—d, f ja o alakohdassa mainitut raaka-aineet ovat esimerkiksi jätteitä ja etenkin o alakohdassa sellaisia raaka-aineita, jotka nykyisin on luokiteltu tähteiksi. Muiden kuin ruokakasvien selluloosa on mainittu liitteen A osan p alakohdassa ja lignoselluloosa q alakohdassa. Nykyisin Suomessa kulutukseen toimitetuissa biopolttoaineissa merkittävässä määrin käytettyjä yksittäisiä prosessitähteisiin kuuluvia raaka-ainejakeita (esimerkiksi rasvahappotisle) on kuitenkin jäämässä tuplalaskennan ulkopuolelle.

Pykälän 4 momentin 1 kohdan nojalla jakeluvivoitteesta olisi täytettävä 0,5 prosenttiyksikköä liitteen A osassa mainituista raaka-aineista valmistetuilla biopoltoaineilla. Tätä alavivoitetta olisi 2 kohdan nojalla mahdollista täyttää myös sellaisista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopoltoaineilla, jotka Energiavirasto on kestävyyslain nojalla tekemällään päätöksellä määritellyt jätteeksi, tähteeksi, syötäväksi kelpaamattomaksi selluloosaksi tai lignoselluloosaksi. Lisäksi edellytetään tällöin, että mainittua raaka-ainetta on käytetty toiminnassa olevassa laitoksessa ennen 9 päivää syyskuuta 2015. Tuotantolaitos voi sijaita myös muualla kuin Suomessa. Säännöksen tarkoituksena on turvata ennen ILUC-direktiivin voimaantuloa tehtyjä biopoltoaineiden tuotantoinvestointeja.

Pykälän 4 momentin mukaista alavivoitetta sovellettaessa biopoltoaineiden energiasisältö lasketaan todellisena eikä 2 momentin mukaista tuplalaskentaa koskevan säännöksen mukaisesti.

Pykälän 5 momentin nojalla jakeluvivoitteesta enintään 7 prosenttiyksikköä olisi mahdollista täyttää tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotetuilla tai valmisteluilla biopoltoaineilla. Biopoltoaine kuuluisi tähän ryhmään, jos se on tuotettu paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista taikka sokerikasveista, öljykasveista tai maatalousmaalla pääasiassa energiakäyttöön viljelyistä pääviljelykasveista. Tavoitteena on rajoittaa epäsuoria maankäytön muutoksia ja niistä aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä. RES-direktiivin 2 artiklan toisen kohdan uuden q alakohdan mukaan paljon tärkkelystä sisältävillä viljakasveilla tarkoitetaan lähinnä viljakasveja, mukulakasveja, juurikasveja ja varsimukulakasveja. Viljelyskasveja pidettäisiin paljon tärkkelystä sisältävinä riippumatta siitä, käytetäänkö koko kasvi vai vain jyvä.

Pykälän 5 momentissa mainituista raaka-aineista tuotettua tai valmistettua biopoltoainetta ei kuitenkaan otettaisi huomioon 7 prosenttiyksikön enimmäisosuutta sovellettaessa, jos kyseessä on liitteessä mainittu raaka-aine. Tarkoitus ei ole rajoittaa liitteessä mainituista raaka-aineista valmistettujen biopoltoaineiden hyödyntämistä jakeluvivoitteen täyttämässä. Pykälän 5 momentissa säädetty enimmäisosuus ei myöskään koske sellaisia biopoltoaineita, jotka on tuotettu tai valmistettu muista kuin tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista, riippumatta siitä on kyseinen raaka-aine liitteessä mainittu raaka-aine.

ILUC-direktiivin mukaan jäsenvaltioille asetetussa liikenteen uusiutuvana energian velvoitteessa, joka on kaikille jäsenvaltioille 10 prosenttia vuonna 2020, tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotettuja tai valmistettuja biopoltoaineita koskeva 7 prosenttiyksikön enimmäisosuus lasketaan liikenteen energian loppukulutuksesta. Lisäksi ILUC-direktiivin mukaan jäsenvaltioille asetetussa kansallisessa uusiutuvana energian velvoitteessa, joka Suomen osalta on 38 prosenttia vuonna 2020, tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopoltoaineiden ja bionesteiden yhteenlaskettu energiamäärä saa vastata enintään 7 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta. Jakeluvivoitelaisa säädetty rajoitus koski ainoastaan nestemäisiä biopoltoaineita, mutta ei kaasumaisia liikenteessä käytettäviä biopoltoaineita eikä bionesteitä, koska jakeluvivoite ei koske niitä. Tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla kaasumaisilla biopoltoaineilla tai bionesteillä ei toistaiseksi ole juurikaan merkitystä Suomessa. Tästä syystä Suomelle ILUC-direktiivissä asetetut velvoitteet voidaan täyttää, vaikka 5 momentin mukaan enimmäisosuus koskee ainoastaan nestemäisiä biopoltoaineita. Jos tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen kaasumaisten liikenteessä käytettävien biopoltoaineiden tai bionesteiden osuus kasvaisi Suomessa, olisi 5 momentissa säädettyä prosenttiyksikköä tarpeen tarkistaa, jotta kyseisistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopoltoaineiden ja bionesteiden yhteenlaskettu osuus ei ylittäisi 7 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta.

5 a §. Ennakkotieto. Uudessa 5 a §:ssä säädettäisiin ennakkotiedosta, joka liittyisi 5 §:n 2, 4 ja 5 momentin soveltamiseen. Energiavirasto hoitaisi ennakkotietoon liittyvät tehtävät. Sääntely

olisi vastaava kuin kestävyyslain 38 §:ssä ja 40 §:n 2 momentissa, mutta kestävyyslain 38 §:n 1 momenttiin ehdotetun muutoksen mukaan jatkossa ei enää tehtäisi tuplalaskentaan liittyviä ennakkotietopäätöksiä kestävyyslain nojalla. Kestävyyslain 38 §:ssä mainittu jäte, tähde, syötäväksi kelpaamaton selluloosa ja lignoselluloosa eivät ILUC-direktiivillä RES-direktiiviin tehdyn muutoksen seurauksena ole enää peruste tuplalaskennalle.

Pykälän 1 momentin nojalla Energiavirasto voisi hakemuksesta päättää antaa ennakkotiedon siitä, onko kyseessä 5 §:ssä tarkoitettu raaka-aine. Hakemuksen voisi tehdä jakelija tai kestävyyslain 4 §:n 9 kohdassa tarkoitettu toiminnanharjoittaja, mutta hakemuksen tekemistä olisi rajoitettu. Jakelijan hakemus voisi koskea vain sellaisia raaka-aineita, joita käytettäisiin jakelijan oman jakeluvelvoitteen täyttämiseen tarkoitettujen biopolttoaineiden tuottamisessa tai valmistuksessa. Toiminnanharjoittajan hakemus voisi koskea vain sellaisia raaka-aineita, joita toiminnanharjoittaja käyttää tai aikoo käyttää biopolttoaineiden tuotannossaan tai valmistuksessaan.

Pykälän 2 momentin nojalla hakemuksessa tulisi olla tiedot käytettävästä raaka-aineesta ja sen hyödyntämiseksi tehdyistä yksityiskohtaisista suunnitelmista sekä asian arvioimiseksi ja ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Hakemus olisi mahdollista tehdä, kun jakelijalla tai toiminnanharjoittajalla on käytettävissä riittävän tarkat tiedot raaka-aineesta ja sen hyödyntämistä koskevasta suunnitelmasta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin ennakkotietoa koskevan päätöksen voimassaolosta ja peruuttamisesta vastaavasti kuin kestävyyslain 38 §:n 3 momentissa. Päätöksen peruuttaminen erityisestä syystä voi tulla kyseeseen esimerkiksi EU:n sääntelyn muuttumisen takia.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin ennakkotietoa koskevan päätöksen noudattamisesta vastaavasti kuin kestävyyslain 40 §:n 2 momentissa. Lisäksi Energiavirastolle säädettäisiin mahdollisuus päättää, että ennakkotietoa koskevaa päätöstä olisi muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakutuomioistuimella toisin määrää. Ainoastaan jakelijalla tai toiminnanharjoittajalla, johon ennakkotietoa koskeva päätös on kohdistettu, voidaan katsoa olevan hallintolain (434/2003) 11 §:ssä tarkoitettu asianosaisen asema. Hallintolainkäyttölain (586/1996) 6 §:n mukaan päätöksestä saa valittaa se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa. Kilpailija voi kuitenkin saatamalla muutoksenhakuprosessin vireille yrittää hidastaa ennakkotietoa koskevan päätöksen lainvoimaiseksi tuloa, vaikka kilpailijalla ei voida katsoa olevan muutoksenhakuoikeutta asiassa. Etenkin tällaisia tilanteita varten Energiavirastolla olisi tarpeen olla mahdollisuus päättää ennakkotietoa koskevan päätöksen noudattamisesta muutoksenhausta huolimatta.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin asetuksenantovaltuus.

Verohallinnolla olisi 4 §:ään ehdotetun 3 momentin nojalla oikeus saada laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tietoja Energiaviraston ennakkotietoa koskevista päätöksistä, kun tiedon saanti on peruteltua verotuksen toimittamista tai valvontaa taikka jakeluvelvoitelaisa tarkoitettuja tehtäviä varten. Lisäksi hallintolain 10 §:n mukaan Energiaviraston on toimivaltansa rajoissa ja asian vaatimassa laajuudessa avustettava toista viranomaista tämän pyynnöstä hallintotehtävän hoitamisessa sekä muutoinkin pyrittävä edistämään viranomaisten välistä yhteistyötä. Hallintolain viranomaisten yhteistyötä koskeva säännös voisi tulla sovellettavaksi etenkin tilanteissa, joissa ei ole ennakkotietoa koskevaa päätöstä, mutta 5 §:n soveltamisessa tarvitaan Energiaviraston asiantuntemusta.

5 b §. Jakeluvelvoitteen ylittäminen. RES-direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa säädetään kaikille jäsenmaille yhteinen sitova velvoite nostaa uusiutuvan energian osuus liikenteen energian lop-

pukulutuksesta 10 prosenttiin vuonna 2020. Liikenteessä käytettävä uusiutuva energia koostuu nestemäisistä ja kaasumaisista biopolttoaineista sekä sähköautoissa ja raideliikenteessä käytetystä uusiutuvista energialähteistä tuotetusta sähköstä. Pykälää muutettaisiin siten, että varmistettaisiin kansallisesti tämän velvoitteen toteutuminen. Jakelijalla ei enää olisi mahdollisuutta rajoituksetta ottaa huomioon ylimenevää osuutta seuraavan kalenterivuoden jakeluvelvoitetta laskettaessa. Siirtyvä määrä voisi olla enintään puolet sen kalenterivuoden jakeluvelvoitetta vastaavasta energiamäärästä, jolloin ylitys tapahtui.

7 §. Ilmoittamisvelvollisuus. Pykälän 3 momenttia täydennettäisiin siten, että ilmoituksessa vaadittaisiin lisäksi tieto 5 §:n 4 ja 5 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden osuudesta.

13 §. Muutoksenhaku. Pykälän 1 momenttia täydennettäisiin siten, että Energiaviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen haettaisiin muutosta samalla tavoin kuin työ- ja elinkeinoministeriön tekemään päätökseen. Energiaviraston tehtävänä olisi käsitellä ja ratkaista ennakkotietoa koskevat hakemukset 5 a §:n mukaisesti. Näihin päätöksiin ei voida asian laadun ja oikeusturvan kannalta katsoa olevan tarvetta saada hakea muutosta valittamalla suoraan hallinto-oikeuteen. Valituslupasäännöksen käyttöön otolle ei myöskään olisi estettä ottaen huomioon asian laadun ja merkityksen lisäksi se, että korkeinta hallinto-oikeutta edeltäviä oikeus-suojakeinoja voidaan pitää riittävinä.

Päätökseen, jolla Energiavirasto on päättänyt olla antamatta ennakkotiedon, ei saisi hakea muutosta. Muutoksenhakukielto olisi vastaava kuin verolainsäädännössä säädetään, esimerkiksi valmisteverotuslain 104 §:n 4 momentin nojalla päätökseen olla antamatta ennakkoratkaisua ei saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.

14 §. Liikennepolttoaineiden laatuvaatimukset. Pykälä vastaisi nykyisen pykälän 1 momenttia. Pykälän 2 momentin tiedottamista myyntipisteissä koskeva säännös kumottaisiin, ja pykälän otsikko muutettaisiin vastaavasti. ILUC-direktiivillä on kumottu RES-direktiivin 21 artikla, jonka ensimmäisessä kappaleessa oli tiedottamista myyntipisteissä koskeva säännös.

14 a §. Maksut. Pykälän 1 momentissa olisi informatiivinen viittaus valtion maksuperustelakiin (150/1992), jonka nojalla määräytyvät Energiaviraston suoritteiden maksullisuuden ja suoritteista perittävien maksujen määrän yleiset perusteet sekä maksujen muut perusteet.

Pykälän 2 momentin nojalla tämän lain mukaiset maksut ja kustannukset ovat suoraan ulosottokelpoisia, ja niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007). Siten esimerkiksi Energiaviraston antamasta ennakkotietoa koskevasta päätöksestä perittävä maksu olisi suoraan ulosottokelpoinen.

Liite. Biopolttoaineiden raaka-aineita. Uusi liite vastaisi sisällöltään ILUC-direktiivillä RES-direktiiviin lisättyä liitettä IX. Sen A osan r—t alakohtaa ei kuitenkaan sisällytettäisi uuteen liitteeseen, koska r alakohdassa tarkoitetut polttoaineet, s alakohdassa tarkoitettu hiilidioksidin talteenotto ja t alakohdassa tarkoitetut bakteerit eivät kuulu jakeluvelvoitelain soveltamisalaan. RES-direktiivissä vuodelle 2020 asetetussa liikenteen 10 prosentin uusiutuvan velvoitteessa ja Suomelle asetetussa 38 prosentin uusiutuvan energian velvoitteessa nämä kuitenkin otetaan huomioon. Uuden liitteen A osan p ja q alakohtaa tarkennettaisiin siten, että samalla pantaisiin täytäntöön ILUC-direktiivillä RES-direktiivin 2 artiklan toisen kappaleen r ja s alakohtaan lisätyt määritelmät.

Liitettä sovellettaessa tulee ILUC-direktiivillä muutetun RES-direktiivin 3 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan e alakohdan mukaan ottaa asianmukaisesti huomioon jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY

(jäljempänä *jätedirektiivi*) 4 artiklassa vahvistettu jätehierarkia sekä sen säännökset elinkaariajattelusta erilaisen jätteen syntymistä ja jätehuoltoa koskevien kokonaisvaikutusten osalta. Kansallisesti jätehuollon etusijajärjestyksestä säädetään jätelain (646/2011) 8 §:ssä. Ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Jos jätettä kuitenkin syntyy, jätteen haltijan on ensisijaisesti valmistettava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jätteen haltijan on hyödynnettävä jäte muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on loppukäsiteltävä. Polttoaineen valmistaminen jätteestä rinnastuu jätehierarkiassa energiana hyödyntämiseen.

Jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti noudatettava etusijajärjestyksestä jätteen synnyn ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa. Jätedirektiivin 4 artiklan 2 kohtaan ja jätelain 8 §:ään sisältyy kuitenkin mahdollisuus poiketa jätehierarkiasta, jos tätä voidaan pitää elinkaariajattelun mukaisesti perusteltuna jätteen syntymistä ja jätehuoltoa koskevien kokonaisvaikutusten kannalta. Keskeistä on, että jäsenvaltiot jätehierarkiaa soveltaessaan toteuttavat toimenpiteitä sellaisten vaihtoehtojen edistämiseksi, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Etusijajärjestyksestä poikkeamisen edellytyksiä on arvioitava useiden eri vaikutusten kokonaisarvioinnin ja keskinäisen punninnan perusteella. Elinkaariajattelua ei ole sidottu minkään tietyn arviointimenetelmän käyttöön, vaan kokonaisvaikutusten arviointi voidaan tehdä tilanteeseen sopivimmalla luotettavalla tavalla. Arvioinnissa voidaan yhtenä keskeisenä tekijänä huomioon myös toiminnan merkitys energia- ja ilmastopolitiikassa asetettujen Suomea sitovien velvoitteiden saavuttamisen kannalta.

Liitteen A osassa lueteltaisiin ne raaka-aineet, joiden vaikutus jakeluvelvoitteen saavuttamiseen laskettaisiin 5 §:n 2 momentin nojalla kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna ja joista tuotetun tai valmistetun biopolttoaineen laskettaisiin täyttävän jakeluvelvoitteen alarajaa 5 §:n 4 momentin 1 kohdan nojalla. Liitteen B osassa lueteltaisiin ne raaka-aineet, joiden vaikutus jakeluvelvoitteen saavuttamiseen laskettaisiin 5 §:n 2 momentin nojalla kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna.

Jakeluvelvoitetta olisi mahdollista täyttää myös muista kuin liitteessä mainituista raaka-aineista. Jakeluvelvoitelain 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti kysymyksen tulevat kaikki biomassasta tuotetut tai valmistetut nestemäiset liikenteessä käytettävät polttoaineet.

Liitteen A osan b alakohdassa tarkoitettua erilliskeräyksestä ja kierrätyksestä säädetään jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012), jäljempänä *jäteasetus*, 14 §:ssä. Säännöksellä on kansallisesti pantu täytäntöön jätedirektiivin 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa asetetut kierrätystavoitteet. Liitteen A osan b alakohdan soveltamisalaan kuuluisi sekalaisen yhdyskuntajätteen mekaanis-biologisessa käsittelyssä syntyvä biomassajäte, mutta siihen ei kuuluisi kotitalouksien lajiteltu puu-, paperi- ja kartonkijäte.

Liitteen A osan c alakohdassa biojätteellä tarkoitettaisiin jäteasetuksen 1 §:n 3 kohdan mukaisesti kotitalouksissa, ravintoloissa, ateriapalveluissa ja vähittäisliikkeissä syntyvää biologisesti hajoavaa elintarvike- ja keittiöjätettä, elintarviketuotannossa syntyvää vastaavaa jätettä sekä biologisesti hajoavaa puutarha- ja puisto-jätettä. Säännöksellä on kansallisesti pantu täytäntöön jätedirektiivin 3 artiklan 4 kohta. Lisäksi c alakohdassa viitattaisiin jätelain 6 §:n 1 momentin 10 a kohtaan, jolla on kansallisesti pantu täytäntöön jätedirektiivin 3 artiklan 11 kohdan mukainen erilliskeräyksen määritelmä. Suomessa kotitalouksien biojäte kerätään usein yhdessä muista lähteistä peräisin olevan biojätteen kanssa. Erilliskerätty biojäte katsotaan voitavan tulkita laajasti c alakohdan soveltamisalaan, jolloin varsinaisen kotitalouksien biojätteen lisäksi siihen kuuluisi myös muista lähteistä peräisin oleva biojäte.

Liitteen A osan d alakohta ja B osa koskevat elintarvike- ja rehuketjujen käyttöön kelpaamattomia teollisuusjätteiden biomassaosuuksia. Tarkoitus on näiden osalta pyrkiä direktiivin tavoitteiden kannalta optimaaliseen tulkintaan ottaen huomioon muun muassa teknistä ja taloudellisia näkökohtia sekä biomassojen elintarvike- ja rehukäyttöä rajoittavat terveysriskit.

Liitteen A osan p alakohdassa mainittaisiin muiden kuin ruokakasvien selluloosa, ja alakohtaa tarkennettaisiin ILUC-direktiivillä muutetun RES-direktiivin 2 artiklan toisen alakohdan s alakohdan mukaisesti. Nurmikasveja ei ole nimenomaisesti mainittu, mutta niiden voidaan katsoa kuuluvan tämän alakohdan soveltamisalaan.

1.2 Laki biopolttoaineista ja bionesteistä

4 §. Määritelmät. Pykälän 3 kohdassa määriteltäisiin tarkemmin maatalouden, vesiviljelyn, kalastuksen ja metsätalouden tähteet. Näitä tähteitä olisivat suoraan tällaisesta toiminnasta peräisin olevat tähteet. Suoraan tällaisesta toiminnasta peräisin olevina tähteinä ei pidettäisi niihin liittyvästä jalostus- tai muusta teollisuudesta peräisin olevia tähteitä, jotka ovat kuitenkin prosessitähteitä. Muutoksella pantaisiin täytäntöön RES-direktiivin 2 artiklan toisen kappaleen v alakohtaan lisätty tarkennus. Kestävyysslain 5 §:n nojalla 7—9 §:ssä säädettyjä kestävyyskriteerejä sovelletaan muihin raaka-aineisiin kuin jätteisiin ja prosessitähteisiin.

6 §. Kasvihuonekaasupäästövähennys. Pykälän 1 momentti muutettaisiin vastaamaan RES-direktiivin 17 artiklan 2 kohdan muutettua ensimmäistä kappaletta. Sekä biopolttoaineen että bionesteen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen tulisi olla vähintään 60 prosenttia pienemmät verrattuna korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöihin. Kasvihuonekaasupäästövähennystä koskeva kestävyyskriteeri tiukentuisi nykyiseen verrattuna.

Pykälän 2 momentissa tarkennettaisiin, että biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineina käytettävien jätteiden ja tähteiden ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen niiden keräämistä. Säännös vastaisi RES-direktiivin V liitteen C osan 18 kohdan kolmatta kappaletta.

31 §. Kestävyyskriteeriselvitys. Pykälän 1 ja 2 momenttia täydennettäisiin siten, että kestävyyskriteeriselvitys koskisi myös sellaisia biopolttoaine- ja bioneste-eriä, joita toiminnanharjoittaja on kalenterivuoden aikana tuottanut tai valmistanut Suomessa. Nykyisin velvoite koskee ainoastaan toiminnanharjoittajan kulutukseen luovuttamia biopolttoaine- ja bioneste-eriä. RES-direktiivin 18 artiklan 3 kohdassa jäsenvaltioille asetettu velvollisuus edellyttäisi sääntelyn täydentämistä.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin lisäksi siten, että kestävyyskriteeriselvitys olisi toimitettava Energiavirastolle vasta kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä. Tämä antaisi toiminnanharjoittajalle kuukauden lisäaikaa laatia selvitys.

33 §. Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen toiselle viranomaiselle. Pykälän johdanto-kappaleessa muutettaisiin Energiamarkkinavirasto Energiavirastoksi. Virasto nimi muuttui 1 tammikuuta 2014. Pykälän 2 kohdassa muutettaisiin tulliviranomainen Verohallinnoksi. Tulliviranomaisen verotukseen liittyvät tehtävät ja jakeluvelvoitelaisa säädetty tehtävät siirtyivät Verohallinnolle 1 tammikuuta 2017. Lisäksi pykälän 5 kohtaa täydennettäisiin siten, että Energiavirasto voisi laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatuja tietoja työ- ja elinkeinoministeriölle energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden valmistelua ja toimeenpanoa varten. Perustelut ovat vastaavat kuin jakeluvelvoitelain 4 §:n muutoksen osalta. Pykälän 1, 3 ja 4 kohta pysyisivät nykyisinä.

38 §. Ennakkotieto. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että ennakkotieto ei enää koskisi jakeluvelvoitelain soveltamista. ILUC-direktiivin mukaan tuplalaskenta ei enää perustu siihen, että raaka-aineena on käytetty jätettä, tähdettä, syötäväksi kelpaamatonta selluloosaa tai lignoselluloosaa. Polttoaineverolain mukaan kyseessä on kuitenkin edelleen T tuote, kun mainittuja raaka-aineita käytetään. Lisäksi 1 momenttia tarkennettaisiin siten, että hakemuksen voisi tehdä ainoastaan toiminnanharjoittaja, mikä vastaa noudatettua käytäntöä.

1.3 Laki Energiavirastosta

1 §. Tehtävät. Pykälän 2 momentin 15 kohta muutettaisiin siten, että siinä viitattaisiin jakeluvelvoitelakiin. Samalla nykyinen 15 ja 16 kohta siirtyisivät 16 ja 17 kohdaksi.

2 Tarkemmat säännökset

Jakeluvelvoitelain uuden 5 a §:n 5 momentin nojalla ennakkotietoa koskevasta hakemuksesta voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvostona asetuksella. Tällä hetkellä valmisteltavana ei ole tarkempia säännöksiä.

3 Voimaantulo

Jakeluvelvoitelain muuttamisesta annettu laki, kestävyyslain muuttamisesta annettu laki ja Energiavirastosta annetun lain muuttamisesta annettu laki ehdotetaan tulemaan voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2017. ILUC-direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan RES-direktiivin muutosten kansallinen täytäntöönpano tulee tehdä viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2017. Kansallisen täytäntöönpanon varhaisempi ajankohta jättää lisää aikaa jakeluvelvollisille, toiminnanharjoittajille sekä Energiavirastolle ja Verohallinnolle valmistautua muutoksiin, joita siirtymäsäännösten perusteella sovellettaisiin keskeisiltä osin vuoden 2018 alusta lukien.

Jakeluvelvoitelain muuttamisesta annetun lain siirtymäsäännöksen nojalla vuonna 2017 kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin ja niitä koskeviin kestävyyskriteereihin sovellettaisiin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, joista keskeisimpiä ovat jakeluvelvoitelain 5 §:n ja sen 3 momentin nojalla myös kestävyyslain 2 ja 3 luvun säännökset. Kasvihuonekaasupäästövähennyksen tulisi koko vuoden 2017 osalta olla 50 prosenttia, riippumatta laitoksen toiminnan aloittamista koskevasta ajankohdasta. Kesken vuotta 2017 tapahtuva muutos olisi jakeluvelvoitteen kannalta käytännössä vain hyvin hankalasta toteutettavissa, koska jakeluvelvoite on vuosikohtainen ja erilaisista raaka-aineista koostuvia biopolttoaine-eriä toimitetaan koko ajan kulutukseen. Muutosten soveltaminen käytännössä edellyttää osin myös, että uuden 5 a §:n nojalla Energiavirasto tekisi tarvittavat ennakkotietoa koskevat päätökset uusien säännösten nojalla ja toiminnanharjoittajat muuttaisivat kestävyyslaissa säädetyn toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän uusien säännösten mukaiseksi.

Jakeluvelvoitelain muuttamisesta annetun lain siirtymäsäännöksen nojalla 5 §:n 1 momentin nojalla vuoden 2017 ylitäytöstä seuraavalle vuodelle siirtyviin biopolttoaineisiin sovellettaisiin lain voimaantullessa voimassa ollutta 5 §:n 2 momentin mukaista tuplalaskentaa koskevaa säännöstä, vaikka tällöin on kyse vuotta 2018 koskevan jakeluvelvoitteen täyttämisestä. Vuodelle 2018 siirtyvään erään olisi käytännössä varsin hankala soveltaa kahta toisistaan poikkeavaa tuplalaskentaa koskevaa säännöstä.

Jakeluvelvoitelain muuttamisesta annetun lain siirtymäsäännöksen nojalla lain 5 §:n 4 ja 5 momenttia sekä niihin liittyvää 7 §:n 3 momentissa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovellettaisiin vuonna 2020 ja sen jälkeen kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin. Siirtymä-

säännös olisi ILUC-direktiivillä muutetun RES-direktiivin 3 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan uuden d ja e alakohdan mukainen.

Jakeluvelvoitelain muuttamisesta annetun lain siirtymäsäännöksen nojalla lain voimaantullessa voimassa ollut 5 b §:ää sovellettaisiin biopolttoaineisiin, jotka toimitetaan kulutukseen ennen vuotta 2019. Vuodesta 2019 alkaen ylimenevän osuuden huomioon ottamista seuraavan vuoden jakeluvelvoitetta laskettaessa rajoitettaisiin. Tällöin esimerkiksi vuonna 2020 tosiasiallisesti kulutukseen toimitettujen biopolttoaineiden osuus olisi vähintään 10 prosenttia, eikä Suomelle EU:ssa asetettu uusiutuvan energian osuutta liikenteessä koskeva velvoite vaarantuisi.

Kestävyysslain muuttamisesta annetun lain siirtymäsäännöksen nojalla 6 §:n 1 momentin kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaa vaatimusta ei sovellettaisi, jos biopolttoaine tai bioneste on tuotettu tai valmistettu viimeistään 5 päivä lokakuuta 2015 toimintansa aloittaneessa laitoksessa. Laitoksen katsottaisiin olleen toiminnassa, jos siellä on tosiasiallisesti tapahtunut biopolttoaineiden tai bionesteiden tuotantoa tai valmistusta. Tällöin kasvihuonekaasupäästövähennyksen tulisi olla vähintään 50 prosenttia. Säännös vastaisi ILUC-direktiivillä muutetun RES-direktiivin 17 artiklan 2 kohtaa. Kansallisesti ei kuitenkaan otettaisi käyttöön 35 prosentin kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaa vaatimusta 10 syyskuuta ja 31 joulukuuta 2017 väliselle ajalle. Energia- ja ilmastotavoitteiden kannalta on perusteltua säilyttää kasvihuonekaasupäästövähennystä koskeva vaatimus 50 prosentissa eikä laskea sitä muutaman kuukauden ajaksi 35 prosenttiin. Kesken vuotta 2017 tapahtuva muutos olisi myös jakeluvelvoitteen kannalta käytännössä vain hyvin hankalasta toteutettavissa, koska jakeluvelvoite on vuosikohtainen ja erilaisista raaka-aineista koostuvia biopolttoaine-eriä toimitetaan koko ajan kulutukseen. Kyseessä oleva ILUC-direktiivin kohta perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan, jonka nojalla jäsenvaltio voi pitää ympäristön suojelua koskevista syistä voimassa kansalliset säännökset, jos jäsenvaltio antaa nämä säännökset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.

Kestävyysslain muuttamisesta annetun lain siirtymäsäännöksen nojalla lain voimaan tullessa vireillä olevat jakeluvelvoitelain soveltamiseen liittyvät ennakkotietoa koskevat hakemukset käsiteltäisiin ja ratkaistaisiin noudattaen, mitä jakeluvelvoitelain uudessa 5 a §:ssä säädetään. Tarvittaessa Energiaviraston olisi pyydettävä hakijalta lisätietoa, jotta ennakkotieto olisi mahdollista käsitellä ja ratkaista jakeluvelvoitelain 5 a §:n mukaisesti. Lisäksi siirtymäsäännöksen nojalla Energiaviraston kestävyysslain 38 §:n nojalla antamaan ennakkotietoon, joka on voimassa tämän lain voimaan tullessa, sovellettaisiin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tällaiset päätökset jäisivät voimaan 38 §:n 3 momentin mukaisesti, ja niitä noudatettaisiin sen mukaan kuin 40 §:n 2 momentissa säädetään.

4 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että laiksi biopolttoaineista ja bionesteistä ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi annetun hallituksen esityksen (HE 13/2013 vp) valtiosääntöoikeudellisesti merkitykselliset säännökset liittyvät lähinnä todentamisen kansalliseen järjestelmään (PeVL 12/2013 vp).

ILUC-direktiivin keskeisimpiä muutoksia RES-direktiiviin ovat tuplalaskentaa koskevan sääntelyn tarkentaminen sekä liikenteen uusiutuvan energian osuutta koskevan sääntelyn täydentäminen erillisellä alatavoitteella ja tietyistä peltoviljellyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden enimmäisosuuden rajoittaminen. Muutokset pantaisiin täytäntöön jakeluvelvoitelakiin ehdotetuilla muutoksilla. ILUC-direktiivillä tiukennetaan myös kasvihuonekaasupäästövähennystä koskevaa vaatimusta vuodesta 2018 alkaen.

Muutos pantaisiin täytäntöön kestävyyslakiin ehdotetulla muutoksella. Lisäksi RES-direktiivissä vuodelle 2020 asetetun uusiutuvan energian 10 prosentin osuutta liikenteen energian loppukulutuksesta koskevan veloitteen saavuttamisen varmistamiseksi tiukennettaisiin jakeluvelvoitelain mukaista jakeluvelvoitteen ylittämistä koskevaa sääntelyä.

Arvioitaessa ehdotettuja muutoksia valtiosääntöoikeudellisesti tulevat kysymykseen perustuslain omaisuuden suojaa ja elinkeinovapautta turvaavat 15 § ja 18 §:n 1 momentti. Tuplalakentaa koskeva sääntely olisi jakeluvelvoitelakiin ehdotetun 5 §:n 2 momentin ja liitteen mukaan nykyistä täsmällisempää ja tarkkarajaisempaa, mikä osalta parantaisi viranomaistoiminnan ennustettavuutta. Tehtyjä biopolttoaineiden tuotanto- ja laitosinvestointeja suojaisi vuoden 2018 alkuun ulottuva siirtymäkausi sekä 0,5 prosenttiyksikön alatavoitteen ja tietyistä peltoviljelyistä raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden 7 prosenttiyksikön enimmäisosuuden osalta vuoden 2020 alkuun ulottuva siirtymäkausi. Tällöin jakeluvelvoitelaisissa tarkoitetuilla jakelijoilla ja kestävyyslaissa tarkoitetuilla toiminnanharjoittajilla on käytännössä ollut yli 2—4 vuotta aikaa varautua muutoksiin ILUC-direktiivin julkaisemista lukien. Lisäksi jakeluvelvoitteen 0,5 prosenttiyksikön alatavoitetta olisi jakeluvelvoitelakiin ehdotetun 5 §:n 4 momentin 2 kohdan nojalla mahdollista täyttää tietyistä raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla, jos niitä on käytetty toiminnassa olevassa laitoksessa ennen 9 päivää syyskuuta 2015. Jakeluvelvoitelakiin ehdotetun 5 b §:n mukaista jakeluvelvoitteen ylittämistä koskevaa rajoitusta sovellettaisiin siirtymäsäännöksen nojalla ensimmäisen kerran vasta vuonna 2019 kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin. Myös tältä osin siirtymäaikaa voidaan pitää riittävänä. Ehdotettua sääntelyä voidaan pitää perustuslain 15 §:n 1 momentin omaisuuden suojan yleislausekkeen ja elinkeinovapautta koskevan perustuslain 18 §:n 1 momentin kannalta hyväksyttävänä.

Jakeluvelvoitelain mukaisen ennakkotietoa koskevan päätöksen muutoksenhakuun sovellettaisiin lain 13 §:n mukaan oikaisuvaatimusmenettelyä. Oikaisuvaatimusmenettelyyn tai sen laajentamiseen ei lähtökohtaisesti liity valtiosääntöoikeudellisia ongelmia (PeVL 55/2014 vp). Hallinto-oikeuden muutoksenhaussa tekemästä päätöksestä saisi 13 §:n mukaan hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Ennakkopäätökseen liittyvän muutoksenhakujärjestelmän voidaan kokonaisuutena katsoa turvaavan sekä oikeusturvan saatavuuden ja riittävyyden että asian käsittelyn niin joutuisasti kuin se on oikeusturva vaatimuksen valossa mahdollista. Perustuslakivaliokunta on mainittujen edellytysten täytyessä pitänyt valituslupajärjestelmän soveltamista perustuslain 21 §:n valossa yleensä perusteltuna (PeVL 55/2014 vp).

Esitykseen sisältyvät lakiehdotukset eivät sisältäisi perustuslain kannalta ongelmallisia perusoikeusrajoituksia tai muita valtiosääntöoikeudellisia kysymyksiä. Sen vuoksi on perusteltua katsoa, että ne voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 2 §:n 1 momentin 6 kohta, 4 §, 5 §:n 2 momentti, 5 b §, 7 §:n 3 momentti, 13 §:n 1 momentti ja 14 §, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 6 kohta, 5 §:n 2 momentti ja 5 b § laissa 1420/2010, 4 § ja 13 §:n 1 momentti laissa 1188/2016, 7 §:n 3 momentti laissa 394/2013 sekä 14 § laeissa 1420/2010 ja 540/2014, sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1420/2010 ja 394/2013, uusi 4 ja 5 momentti sekä lakiin siitä lailla 394/2013 kumotun 5 a §:n tilalle uusi 5 a § sekä uusi 14 a § ja liite seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *energiasisällöllä* polttoaineen alemmaa lämpöarvoa, jota määritettäessä polttoaine katsotaan toimitetuksi 15 celsiusasteen lämpötilassa; polttoaineiden lämpöarvot ilmoitettuina megajouleina litralta (MJ/l) tai kilogrammalta (MJ/kg) ovat:

- a) moottoribensiini 32 MJ/l;
 - b) dieselöljy 36 MJ/l;
 - c) biobensiini 32 MJ/l;
 - d) bioetanoli 21 MJ/l;
 - e) biodiesel (FAME) 33 MJ/l;
 - f) synteettinen biodiesel (BTL) ja vastaava 34 MJ/l;
 - g) bio-ETBE 27 MJ/l, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 37 prosenttia;
 - h) bio-MTBE 26 MJ/l, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 22 prosenttia;
 - i) bio-TAEE 29 MJ/l, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 29 prosenttia;
 - j) bio-TAME 28 MJ/l, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 18 prosenttia;
 - k) biometanoli 16 MJ/l;
 - l) biokaasu 50 MJ/kg;
 - m) bionestekaasu 46 MJ/kg.
-

4 §

Toimivaltaiset viranomaiset ja tietojen salassapito

Verohallinto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista sekä huolehtii lain täytäntöönpanosta. Verohallinnon toimivaltuuksiin sovelletaan valmisteverotuslain 12 lukua.

Verohallinnon tämän lain nojalla saamien tietojen ja asiakirjojen salassapitoon sovelletaan kumotun valmisteverotuslain (1469/1994) 66 ja 67 §:ää. Verohallinto voi kuitenkin sen lisäksi, mitä mainitun lain 66 §:n 2 momentissa säädetään, antaa salassapitosäännösten estämättä tietoja ja asiakirjoja työ- ja elinkeinoministeriölle sen tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, energia- ja ilmastopolitiikan tavoitteiden valmistelua ja toimeenpanoa varten sekä toimitettavaksi edelleen toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

Energiavirasto hoitaa ennakotietoon liittyvät tehtävät. Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Energiavirasto voi antaa salassapitosäännösten estämättä tehtävää hoidettaessa saatuja tietoja Verohallinnolle verotuksen toimitamista ja valvontaa ja tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten sekä työ- ja elinkeinoministeriölle 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten.

5 §

Biopolttoaineiden kulutukseen toimittaminen

Biopolttoaineen energiasisällön lasketaan täyttävän jakeluvelitettä kaksinkertaisena, jos se on valmistettu liitteessä mainitusta raaka-aineesta.

Jakeluvelitteestä on 0,5 prosenttiyksikköä täytettävä:

1) liitteen A osassa mainituista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla; tai

2) sellaisista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla, jotka Energiavirasto on biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain nojalla määritellyt jätteenä, tähteenä, syötäväksi kelpaamattomaksi selluloosaksi tai lignoselluloosaksi ja joita on käytetty toiminnassa olevassa laitoksessa ennen 9 päivää syyskuuta 2015.

Jakeluvelitteestä saa enintään 7 prosenttiyksikköä täyttää biopolttoaineilla, jotka on tuotettu paljon tarkkelystä sisältävistä viljelykasveista sekä sokerikasveista, öljykasveista ja maatalousmaalla pääasiassa energiakäyttöön viljellyistä pääviljelykasveista. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos kyse on liitteessä mainitusta raaka-aineesta.

5 a §

Ennakotieto

Energiavirasto voi hakemuksesta päättää antaa ennakotiedon siitä, onko kyseessä 5 §:ssä tarkoitettu raaka-aine. Hakemuksen voi tehdä jakelija, joka täyttää tai aikoo täyttää jakeluvelitettään kyseisistä raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla, tai biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain 4 §:n 9 kohdassa tarkoitettu toiminnanharjoittaja, joka käyttää tai aikoo käyttää kyseisiä raaka-aineita biopolttoaineiden tuotannossa tai valmistuksessa.

Hakemuksessa tulee olla tiedot raaka-aineesta ja sen hyödyntämiseksi tehdyistä yksityiskohdaisista suunnitelmista sekä asian arvioimiseksi ja ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotietoa koskeva lainvoimainen päätös on voimassa toistaiseksi. Energiavirasto voi peruuttaa päätöksen tulkintakäytännön muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä.

Päätöstä on noudatettava hakijan vaatimuksesta sovellettaessa tätä lakia, jollei päätöstä annettaessa sovellettua säännöstä ole muutettu tai päätöstä peruutettu. Peruutettua päätöstä on hakijan vaatimuksesta kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi. Energiavirasto voi lisäksi päättää, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakutuomioistuimella toisin määrää.

Tarkempia säännöksiä ennakkotietoa koskevasta hakemuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

5 b §

Jakeluvelvoitteen ylittäminen

Jos jakelija on kalenterivuonna toimittanut kulutukseen enemmän biopolttoainetta kuin 5 §:n 1 momentissa säädetään, jakelija saa ottaa ylimenevän osuuden huomioon seuraavan kalenterivuoden jakeluvelvoitetta laskettaessa. Siirtyvä määrä voi kuitenkin olla enintään puolet sen kalenterivuoden jakeluvelvoitetta vastaavasta energiamäärästä, jolloin ylitys tapahtui.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoaine-erien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta sekä 5 §:n 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden osuudesta.

13 §

Muutoksenhaku

Työ- ja elinkeinoministeriön ja Energiaviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa vaatia oikaisua siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätökseen, jolla Energiavirasto on päättänyt olla antamatta ennakkotiedon, ei kuitenkaan saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla. Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

14 §

Liikennepolttoaineiden laatuvaatimukset

Kulutukseen toimitettavan moottoribensiinin ja dieselöljyn, joihin on sekoitettu biopolttoainetta, on täytettävä ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla annetut moottoribensiinin ja dieselöljyn laatuvaatimukset.

14 a §

Maksut

Tämän lain mukaisten Energiaviraston suoritteiden maksullisuuden ja suoritteista perittävien maksujen määrän yleisistä perusteista sekä maksujen muista perusteista säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992).

Tämän lain mukaiset maksut ja kustannukset ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Vuonna 2017 kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin ja niitä koskeviin kestävyyskriteereihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jos jakelija toimittaa vuonna 2017 kulutukseen enemmän biopolttoainetta kuin 5 §:n 1 momentissa säädetään, ylimenevän osuuden huomioon ottamisessa seuraavan kalenterivuoden jakeluvelvoitetta laskettaessa sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa ollutta 5 §:n 2 momenttia.

Lain 5 §:n 4 ja 5 momenttia sekä niihin liittyvää 7 §:n 3 momentissa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovelletaan vuonna 2020 ja sen jälkeen kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin.

Biopolttoaineisiin, jotka toimitetaan kulutukseen ennen vuotta 2019, sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa ollutta 5 b §:ää.

BIOPOLTTOAINEIDEN RAAKA-AINEITA

A osa. Raaka-aineet, joiden vaikutus jakeluvaihteen saavuttamiseen lasketaan 5 §:n 2 momentin nojalla kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna ja joista tuotetun tai valmistetun biopolttoaineen lasketaan täyttävän jakeluvaihteen alavaihtetta 5 §:n 4 momentin 1 kohdan nojalla:

- a) levät, jos ne on tuotettu maalla lammikoissa tai valoreaktoreissa;
- b) sekalaisen yhdyskuntajätteen biomassaosuus, ei kuitenkaan lajiteltu kotitalousjäte, johon sovelletaan yhdyskuntajätteen erilliskeräystä ja kierrätystä koskevia vaihtotteita;
- c) kotitalouksista peräisin oleva biojäte ja vastaava jäte, jota koskee jätelain (646/2011) 6 §:n 1 momentin 10 a kohdassa määritelty erilliskeräys;
- d) teollisuusjätteen biomassaosuus, joka ei sovellettu käytettäväksi elintarvike- tai rehuketjussa, mukaan lukien raaka-aineet, jotka ovat peräisin vähittäis- ja tukkukaupasta sekä elintarvike- ja rehuteollisuudesta ja kalastus- ja vesiviljelyalalta, lukuun ottamatta B osassa mainittuja raaka-aineita;
- e) olki;
- f) eläinten lanta ja jätevesiliete;
- g) palmuöljypuristamoiden jäteliete ja tyhjät palmuhedelmättertut;
- h) mäntypiki;
- i) raaka glyseroli;
- j) sokeriruokojäte;
- k) rypäleiden puristajäännökset ja viinisakka;
- l) päähkinäkuoret;
- m) kuoret;
- n) tähkät, joista on poistettu maissinjyvät;
- o) metsätalouden ja siihen perustuvan teollisuuden jätteistä ja tähteistä saatava biomassaosuus, kuten puunkuori, oksat, esikaupalliset harvennukset, lehdet, neulaset, latvukset, sahanpuru, kutterilastut, mustalipeä, ruskealipeä, kuituliete, ligniini ja mäntyöljy;
- p) muiden kuin ruokakasvien selluloosa eli pääasiassa sellainen selluloosasta ja hemiselluloosasta koostuvaa raaka-aine, jonka ligniinipitoisuus on alhaisempi kuin lignoselluloosassa, mukaan lukien ravinto- ja rehukasvien tähteet, tärkkelyspitoisuudeltaan alhaiset heinämäiset energiakasvit, teollisuustähteet ja biojätteestä peräisin oleva raaka-aine;
- q) muu lignoselluloosa eli ligniinistä, selluloosasta ja hemiselluloosasta koostuva raaka-aine, kuten metsistä, puumaisista energiakasveista sekä puunjalostusteollisuuden tähteistä ja jätteistä saatava biomass, lukuun ottamatta sahatukkeja ja vaneritukkeja.

B osa. Raaka-aineet, joiden vaikutus jakeluvaihteen saavuttamiseen lasketaan 5 §:n 2 momentin nojalla kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna:

- a) käytetty ruokaöljy;
- b) eläinrasvat, jotka on luokiteltu muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 mukaisesti luokkiin 1 ja 2.

2.

Laki

biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain (393/2013) 4 §:n 3 kohta, 6 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 33 § ja 38 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *tähteellä* prosessitähdettä sekä suoraan maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevaa tähdettä;

6 §

Kasvihuonekaasupäästövähennys

Sekä biopolttoaineen että bionesteen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään 60 prosenttia pienemmät verrattuna korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöihin.

Jätteiden ja tähteiden ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen niiden keräämistä.

31 §

Kestävyysskriteeriselvitys

Toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys niiden biopolttoaine- ja bioneste-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (*kestävyysskriteeriselvitys*), joita se on kalenterivuoden aikana Suomessa tuottanut, valmistanut tai luovuttanut kulutukseen, sekä toimittaa selvitys Energiavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä.

Kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettujen biopolttoaine- ja bioneste-erien raaka-aineita koskevat tiedot, näiden erien sisältämät biopolttoaine- ja bionestemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Kestävyyskriteeriselvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

33 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen toiselle viranomaiselle

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, Energiavirasto saa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatuja tietoja:

- 1) syyttäjälle ja poliisille rikoksen ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi;
- 2) Verohallinnolle verotuksen toimittamista ja valvontaa sekä biopolttoaineiden käytön edistämistä liikenteessä annetussa laissa tarkoitettuja tehtäviä varten;
- 3) Liikenteen turvallisuusvirastolle lentoliikenteen päästökaupasta annetussa laissa säädettyjä valvontatehtäviä varten;
- 4) valtionapuviranomaiselle 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun valtionavustuksen valvontaa varten;
- 5) työ- ja elinkeinoministeriölle energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden valmistelua ja toimeenpanoa varten sekä toimitettavaksi edelleen toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

38 §

Ennakkotieto

Energiavirasto voi toiminnanharjoittajan hakemuksesta päättää antaa ennakkotiedon siitä, onko raaka-ainetta pidettävä jätteenä, tähteenä, syötäväksi kelpaamattomana selluloosana tai lignoselluloosana sovellettaessa nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Kasvihuonekaasupäästövähennyksen tulee kuitenkin olla tämän lain 6 §:stä poiketen vähintään 50 prosenttia, jos biopolttoaine tai bioneste on tuotettu tai valmistettu viimeistään 5 päivänä lokakuuta 2015 toimintansa aloittaneessa laitoksessa.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat ennakkotietoa koskevat hakemukset, jotka liittyvät biopolttoaineiden käytön edistämistä liikenteessä annetun lain (446/2007) soveltamiseen, käsitellään ja ratkaistaan noudattaen, mitä mainitun lain 5 a §:ssä säädetään. Energiaviraston antamaan ennakkotietoon, joka on voimassa tämän lain voimaan tullessa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

3.

Laki

Energiavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Energiavirastosta annetun lain (870/2013) 1 §:n 2 momentin 15 ja 16 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 692/2014, sekä
lisätään 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 692/2014, uusi 17 kohta seuraavasti:

1 §

Tehtävät

Energiavirasto hoitaa tehtävät, jotka sille on annettu:

- 15) biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa (446/2007);
 - 16) tuulivoiman kompensatioalueista annetussa laissa (490/2013);
 - 17) Euroopan unionin yhteistä etua koskevien energiahankkeiden lupamenettelystä annetussa laissa (684/2014).
-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 9 päivänä maaliskuuta 2017

Pääministeri

Juha Sipilä

Elinkeinoministeri Mika Lintilä

1.

Laki**biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 2 §:n 1 momentin 6 kohta, 4 §, 5 §:n 2 momentti, 5 b §, 7 §:n 3 momentti, 13 §:n 1 momentti ja 14 §, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 6 kohta, 5 §:n 2 momentti ja 5 b § laissa 1420/2010, 4 § ja 13 §:n 1 momentti laissa 1188/2016, 7 §:n 3 momentti laissa 394/2013 sekä 14 § laeissa 1420/2010 ja 540/2014, sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1420/2010 ja 394/2013, uusi 4 ja 5 momentti sekä lakiin siitä lailla 394/2013 kumotun 5 a §:n tilalle uusi 5 a § sekä uusi 14 a § ja liite seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

2 §

2 §

*Määritelmät**Määritelmät*

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *energiasisällöllä* polttoaineen alempaa lämpöarvoa, jota määritettäessä polttoaine katsotaan toimitetuksi 15 celsiusasteen lämpötilassa; polttoaineiden lämpöarvot ilmoitettuina megajouleina litralta (MJ/l) tai kilogrammalta (MJ/kg) ovat:

- a) moottoribensiini 32 MJ/l;
- b) dieselöljy 36 MJ/l;
- c) biobensiini 32 MJ/l;
- d) bioetanoli 21 MJ/l;
- e) biodiesel (FAME) 33 MJ/l;
- f) synteettinen biodiesel (BTL) ja vastaava 34 MJ/l;
- g) bio-ETBE 27 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 37 prosenttia;
- h) bio-MTBE 26 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 22 prosenttia;
- i) bio-TAEE 29 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 29 prosenttia;
- j) bio-TAME 28 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 18 prosenttia;

6) *energiasisällöllä* polttoaineen alempaa lämpöarvoa, jota määritettäessä polttoaine katsotaan toimitetuksi 15 celsiusasteen lämpötilassa; polttoaineiden lämpöarvot ilmoitettuina megajouleina litralta (MJ/l) tai kilogrammalta (MJ/kg) ovat:

- a) moottoribensiini 32 MJ/l;
- b) dieselöljy 36 MJ/l;
- c) biobensiini 32 MJ/l;
- d) bioetanoli 21 MJ/l;
- e) biodiesel (FAME) 33 MJ/l;
- f) synteettinen biodiesel (BTL) ja vastaava 34 MJ/l;
- g) bio-ETBE 27 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 37 prosenttia;
- h) bio-MTBE 26 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 22 prosenttia;
- i) bio-TAEE 29 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 29 prosenttia;
- j) bio-TAME 28 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 18 prosenttia;

Voimassa oleva laki

- k) biometanoli 18 MJ/l;
l) biokaasu 50 MJ/kg.

Ehdotus

- k) biometanoli 16 MJ/l;
l) biokaasu 50 MJ/kg;
m) bionestekaasu 46 MJ/kg.

4 §

Toimivaltaiset viranomaiset ja tietojen salassapito

Verohallinto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista sekä huolehtii lain täytäntöönpanosta. Verohallinnon toimivaltuuksiin sovelletaan, mitä valmisteверotuslain 12 luvussa säädetään.

Verohallinnon tämän lain nojalla saamien tietojen ja asiakirjojen salassapitoon sovelletaan valmisteверotuslain (1469/1994) 66 ja 67 §:ää. Verohallinto voi kuitenkin sen lisäksi, mitä mainitun lain 66 §:n 2 momentissa säädetään, antaa salassapitosäännösten estämättä tietoja ja asiakirjoja työ- ja elinkeinoministeriölle sen tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi sekä toimitettavaksi edelleen toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

4 §

Toimivaltaiset viranomaiset ja tietojen salassapito

Verohallinto valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista sekä huolehtii lain täytäntöönpanosta. Verohallinnon toimivaltuuksiin sovelletaan *valmisteверotuslain 12 lukua*.

Verohallinnon tämän lain nojalla saamien tietojen ja asiakirjojen salassapitoon sovelletaan *kumotun* valmisteверotuslain (1469/1994) 66 ja 67 §:ää. Verohallinto voi kuitenkin sen lisäksi, mitä mainitun lain 66 §:n 2 momentissa säädetään, antaa salassapitosäännösten estämättä tietoja ja asiakirjoja työ- ja elinkeinoministeriölle sen tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, *energia- ja ilmastopolitiikan tavoitteiden valmistelua ja toimeenpanoa varten* sekä toimitettavaksi edelleen toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

Energiavirasto hoitaa ennakkotietoon liittyvät tehtävät. Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Energiavirasto voi antaa salassapitosäännösten estämättä tehtävää hoidettaessa saatuja tietoja Verohallinnolle verotuksen toimittamista ja valvontaa ja tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten sekä työ- ja elinkeinoministeriölle 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamista varten.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Biopolttoaineiden kulutukseen toimittaminen

Jos biopolttoaine on tuotettu jätteistä tai tähteistä taikka syötäväksi kelpaamattomasta selluloosasta tai lignoselluloosasta, sen energiasällön lasketaan täyttävän jakeluvelvoitetta kaksinkertaisena.

5 §

Biopolttoaineiden kulutukseen toimittaminen

Biopolttoaineen energiasällön lasketaan täyttävän jakeluvelvoitetta kaksinkertaisena, jos se on valmistettu liitteessä mainitusta raaka-aineesta.

Jakeluvelvoitteesta on 0,5 prosenttiyksikköä täytettävä:

1) liitteen A osassa mainituista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla; tai

2) sellaisista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla, jotka Energiavirasto on biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain nojalla määritellyt jätteeksi, tähteeksi, syötäväksi kelpaamattomaksi selluloosaksi tai lignoselluloosaksi ja joita on käytetty toiminnassa olevassa laitoksessa ennen 9 päivää syyskuuta 2015.

Jakeluvelvoitteesta saa enintään 7 prosenttiyksikköä täyttää biopolttoaineilla, jotka on tuotettu paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista sekä sokerikasveista, öljykasveista ja maatalousmaalla pääasiassa energiateollisuuden viljelyistä pääviljelykasveista. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos kyse on liitteessä mainitusta raaka-aineesta.

5 a §

Ennakkotieto

Energiavirasto voi hakemuksesta päättää antaa ennakkotiedon siitä, onko kyseessä 5 §:ssä tarkoitettu raaka-aine. Hakemuksen voi tehdä jakelija, joka täyttää tai aikoo täyttää jakeluvelvoitettaan kyseisistä raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla, tai biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain 4 §:n 9 kohdassa tarkoitettu toiminnanharjoittaja, joka käyttää tai aikoo käyttää kyseisiä raaka-aineita biopolttoaineiden tuotannossa tai valmistuksessa.

Hakemuksessa tulee olla tiedot raaka-aineesta ja sen hyödyntämiseksi tehdyistä yk-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sityiskohtaisista suunnitelmista sekä asian arvioimiseksi ja ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotietoa koskeva lainvoimainen päätös on voimassa toistaiseksi. Energiavirasto voi peruuttaa päätöksen tulkintakäytännön muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä.

Päätöstä on noudatettava hakijan vaatimuksesta sovellettaessa tätä lakia, jollei päätöstä annettaessa sovellettua säännöstä ole muutettu tai päätöstä peruutettu. Peruutettua päätöstä on hakijan vaatimuksesta kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi. Energiavirasto voi lisäksi päättää, että päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakutuomioisin toisin määrää.

Tarkempia säännöksiä ennakkotietoa koskevasta hakemuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

5 b §

5 b §

Jakeluvloitteen ylittäminen

Jakeluvloitteen ylittäminen

Jos jakelija on kalenterivuonna toimittanut kulutukseen enemmän biopolttoainetta kuin 5 §:n 1 momentissa säädetään, jakelija saa ottaa ylimenevän osuuden huomioon seuraavan kalenterivuoden jakeluvloitetta laskettaessa.

Jos jakelija on kalenterivuonna toimittanut kulutukseen enemmän biopolttoainetta kuin 5 §:n 1 momentissa säädetään, jakelija saa ottaa ylimenevän osuuden huomioon seuraavan kalenterivuoden jakeluvloitetta laskettaessa. Siirtyvä määrä voi kuitenkin olla enintään puolet sen kalenterivuoden jakeluvloitetta vastaavasta energiamäärästä, jolloin ylitys tapahtui.

7 §

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Ilmoittamisvelvollisuus

Ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoaine-erien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta ja 5 §:n 2 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden osuudesta.

Ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoaine-erien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta sekä 5 §:n 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden osuudesta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 §

Muutoksenhaku

Työ- ja elinkeinoministeriön tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa vaatia oikaisua siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

13 §

Muutoksenhaku

Työ- ja elinkeinoministeriön ja Energiaviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa vaatia oikaisua siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. *Päätökseen, jolla Energiavirasto on päättänyt olla antamatta ennakkotiedon, ei kuitenkaan saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.* Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

14 §

Liikennepolttoaineiden laatuvaatimukset ja tiedottaminen myyntipisteissä

Kulutukseen toimitettavan moottoribensiinin ja dieselöljyn, joihin on sekoitettu biopolttoainetta, on täytettävä ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla annetut moottoribensiinin ja dieselöljyn laatuvaatimukset.

Kun kivennäisöljyjohdannaisiin sekoitettujen biopolttoaineiden prosenttiosuudet tilavuudesta laskettuina ovat yli 10 prosenttia, tästä on tiedotettava myyntipisteissä.

14 §

Liikennepolttoaineiden laatuvaatimukset

Kulutukseen toimitettavan moottoribensiinin ja dieselöljyn, joihin on sekoitettu biopolttoainetta, on täytettävä ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla annetut moottoribensiinin ja dieselöljyn laatuvaatimukset.

14 a §

Maksut

Tämän lain mukaisten Energiaviraston suoritteiden maksullisuuden ja suoritteista perittävien maksujen määrän yleisistä perusteista sekä maksujen muista perusteista säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992).

Tämän lain mukaiset maksut ja kustannukset ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Vuonna 2017 kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin ja niitä koskeviin kestävyyskriteereihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jos jakelija toimittaa vuonna 2017 kulutukseen enemmän biopolttoainetta kuin 5 §:n 1 momentissa säädetään, ylimenevän osuuden huomioon ottamisessa seuraavan kalenterivuoden jakeluvuositetta laskettaessa sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa ollutta 5 §:n 2 momenttia.

Lain 5 §:n 4 ja 5 momenttia sekä niihin liittyvää 7 §:n 3 momentissa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovelletaan vuonna 2020 ja sen jälkeen kulutukseen toimitettuihin biopolttoaineisiin.

Biopolttoaineisiin, jotka toimitetaan kulutukseen ennen vuotta 2019, sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa ollutta 5 b §:ää.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2.

Laki**biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain (393/2013) 4 §:n 3 kohta, 6 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 33 § ja 38 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

*Määritelmät**Määritelmät*

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *tähteellä* prosessitähdettä sekä maatalouden, vesiviljelyn, kalastuksen ja metsätalouden tähdettä;

3) *tähteellä* prosessitähdettä sekä *suoraan maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevaa* tähdettä;

6 §

6 §

*Kasvihuonekaasupäästövähennys**Kasvihuonekaasupäästövähennys*

Biopolttoaineen tai bionesteen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen verrattuna korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöihin on oltava:

Sekä biopolttoaineen että bionesteen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään 60 prosenttia pienemmät verrattuna korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöihin.

1) vähintään 35 prosenttia pienemmät ja 1 päivästä tammikuuta 2017 vähintään 50 prosenttia pienemmät;

2) 1 päivästä tammikuuta 2018 vähintään 60 prosenttia pienemmät, jos biopolttoaine- tai bioneste-erä tuotetaan 1 päivänä tammikuuta 2017 tai sen jälkeen toimintansa aloittaneessa laitoksessa.

Jätteiden ja tähteiden ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen niiden keräämistä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

31 §

Kestävyyuskriteeriselvitys

Toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys kalenterivuoden aikana kulutukseen luovutamiensa biopolttoaine- ja bioneste-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (*kestävyyuskriteeriselvitys*) ja toimittaa se Energiamarkkinavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa kulutukseen luovutettujen biopolttoaine- ja bioneste-erien raaka-aineita koskevat tiedot, kulutukseen luovutettujen erien sisältämät biopolttoaine- ja bionestemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Kestävyyskriteeriselvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

31 §

Kestävyyuskriteeriselvitys

Toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys *niiden biopolttoaine- ja bioneste-erien* kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (*kestävyyuskriteeriselvitys*), *joita se on kalenterivuoden aikana Suomessa tuottanut, valmistanut tai luovuttanut kulutukseen, sekä toimittaa selvitys Energiavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä.*

Kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa *1 momentissa tarkoitettujen* biopolttoaine- ja bioneste-erien raaka-aineita koskevat tiedot, *näiden* erien sisältämät biopolttoaine- ja bionestemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Kestävyyskriteeriselvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

33 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen toiselle viranomaiselle

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, Energiamarkkinavirasto saa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatuja tietoja:

- 1) syyttäjälle ja poliisille rikoksen ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi;
- 2) tulliviranomaiselle verotuksen toimittamista ja valvontaa sekä biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa tarkoitettuja tehtäviä varten;
- 3) Liikenteen turvallisuusvirastolle lentoliikenteen päästökaupasta annetussa laissa säädettyjä valvontatehtäviä varten;
- 4) valtionapuviranomaiselle 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun valtionavustuksen valvontaa varten;
- 5) työ- ja elinkeinoministeriölle toimitettavaksi edelleen toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle eli-

33 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen toiselle viranomaiselle

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, *Energiavirasto* saa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatuja tietoja:

- 1) syyttäjälle ja poliisille rikoksen ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi;
- 2) *Verohallinnolle* verotuksen toimittamista ja valvontaa sekä biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa tarkoitettuja tehtäviä varten;
- 3) Liikenteen turvallisuusvirastolle lentoliikenteen päästökaupasta annetussa laissa säädettyjä valvontatehtäviä varten;
- 4) valtionapuviranomaiselle 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun valtionavustuksen valvontaa varten;
- 5) työ- ja elinkeinoministeriölle *energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden valmistelua ja toimeenpanoa varten sekä* toimitettavaksi

Voimassa oleva laki

Ehdotus

melle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

edelleen toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

38 §

38 §

Ennakkotieto

Ennakkotieto

Energiamarkkinavirasto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko raaka-ainetta pidettävä jätteenä, tähteenä, syötäväksi kelpaamattomana selluloosana tai lignoselluloosana sovellettaessa *biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annettua lakia ja nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia*.

Energiavirasto voi toiminnanharjoittajan hakemuksesta päättää antaa ennakkotiedon siitä, onko raaka-ainetta pidettävä jätteenä, tähteenä, syötäväksi kelpaamattomana selluloosana tai lignoselluloosana sovellettaessa nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Kasvihuonekaasupäästövähennyksen tulee kuitenkin olla tämän lain 6 §:stä poiketen vähintään 50 prosenttia, jos biopolttoaine tai bioneste on tuotettu tai valmistettu viimeistään 5 päivänä lokakuuta 2015 toimintansa aloittaneessa laitoksessa.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat ennakkotietoa koskevat hakemukset, jotka liittyvät biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) soveltamiseen, käsitellään ja ratkaistaan noudattaen, mitä mainitun lain 5 a §:ssä säädetään. Energiaviraston antamaan ennakkotietoon, joka on voimassa tämän lain voimaan tullessa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3.

Laki**Energiavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Energiavirastosta annetun lain (870/2013) 1 §:n 2 momentin 15 ja 16 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 692/2014, sekä
lisätään 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 692/2014, uusi 17 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

*Tehtävät**Tehtävät*

Energiavirasto hoitaa tehtävät, jotka sille on annettu:

15) tuulivoiman kompensatioalueista annetussa laissa (490/2013);

16) Euroopan unionin yhteistä etua koskevien energiahankkeiden lupamenettelystä annetussa laissa (684/2014).

Energiavirasto hoitaa tehtävät, jotka sille on annettu:

15) biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa (446/2007);

16) tuulivoiman kompensatioalueista annetussa laissa (490/2013);

17) Euroopan unionin yhteistä etua koskevien energiahankkeiden lupamenettelystä annetussa laissa (684/2014).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
